

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 803

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 octombrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI		
69.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 50/2012 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
92.	— Hotărâre privind cererea de efectuare a urmăririi penale față de doamna Udrea Elena Gabriela, fost membru al Guvernului și actual membru al Camerei Deputaților, în Dosarul nr. 87/P/2015	2
93.	— Hotărâre privind încuviințarea reținerii doamnei deputat Elena Gabriela Udrea	3
94.	— Hotărâre privind respingerea cererii de încuviințare a arestării preventive a doamnei deputat Elena Gabriela Udrea	3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
138.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, pentru aprobarea Normelor tehnice privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu	4–9
1.407.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind blocarea fondurilor și resurselor economice deținute de Societatea Comercială „Agro-Chirnogi” — S.A.	10
1.408.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind blocarea resurselor economice deținute de Societatea Comercială ROMPETROL GAS — S.R.L.	10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 26 din 21 septembrie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE

**pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 50/2012
privind aprobarea componenței numerice și nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 46 și 47 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 50/2012 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 decembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La anexa nr. XX „Componența Comisiei pentru mediu”, domnul senator Iliescu Lucian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat — se include în componența comisiei.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 octombrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 26 octombrie 2015.
Nr. 69.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

**privind cererea de efectuare a urmăririi penale față de doamna Udrea Elena Gabriela,
fost membru al Guvernului și actual membru al Camerei Deputaților, în Dosarul nr. 87/P/2015**

Având în vedere solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție referitoare la formularea cererii de efectuare a urmăririi penale față de doamna Udrea Elena Gabriela, fost membru al Guvernului și actual membru al Camerei Deputaților, în Dosarul nr. 87/P/2015 — Direcția Națională Anticorupție,

în temeiul prevederilor art. 109 alin. (2) din Constituția României, republicată, și ale art. 156 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților cere efectuarea urmăririi penale față de doamna deputat Udrea Elena Gabriela, fost membru al Guvernului, membru al Camerei Deputaților, pentru faptele care fac obiectul Dosarului nr. 87/P/2015 al Direcției Naționale Anticorupție — Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 octombrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată, și ale art. 156 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 28 octombrie 2015.
Nr. 92.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind încuviințarea reținerii doamnei deputat Elena Gabriela Udrea

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, domnul Robert Marius Cazanciuc, de încuviințare a reținerii și arestării preventive a doamnei deputat Elena Gabriela Udrea, în Dosarul nr. 87/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, transmisă Camerei Deputaților cu Adresa nr. 85.923 din 20 octombrie 2015, în temeiul dispozițiilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, și ale art. 219 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților încuviințează reținerea nr. 87/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție. doamnei deputat Elena Gabriela Udrea, în Dosarul și Justiție — Direcția Națională Anticorupție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 octombrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 28 octombrie 2015.
Nr. 93.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind respingerea cererii de încuviințare a arestării preventive a doamnei deputat Elena Gabriela Udrea

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, domnul Robert Marius Cazanciuc, de încuviințare a reținerii și arestării preventive a doamnei deputat Elena Gabriela Udrea, în Dosarul nr. 87/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, transmisă Camerei Deputaților cu Adresa nr. 85.923 din 20 octombrie 2015, în temeiul dispozițiilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, și ale art. 219 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, având în vedere rezultatul votului exprimat de deputați în ședința Camerei Deputaților din 28 octombrie 2015,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților respinge cererea de Gabriela Udrea, în Dosarul nr. 87/P/2015 al Parchetului de pe lângă încuviințare a arestării preventive a doamnei deputat Elena Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 octombrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 28 octombrie 2015.
Nr. 94.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor tehnice privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu

Având în vedere prevederile art. 17 alin. (2) din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, cu modificările ulterioare, și dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Normele tehnice sunt obligatorii pentru utilizatorii și persoanele autorizate care efectuează lucrări de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor de incendiu.

Art. 3. — Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Centrul Național pentru Securitate la Incendiu și Protecție Civilă, inspectoratele pentru situații de urgență județene și Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București — Ilfov urmăresc punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Gabriel Oprea

București, 23 octombrie 2015.

Nr. 138.

ANEXĂ

NORME TEHNICE

privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu

CAPITOLUL I

Scop și definiții

Art. 1. — Prezentele norme tehnice stabilesc reguli și condiții obligatorii privind utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu, portabile și mobile, cu excepția celor care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră.

Art. 2. — (1) Utilizarea, verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu se supun următoarelor standarde:

- a) SR EN 3-7 Stingătoare portabile de incendiu Partea 7: Caracteristici, performanțe și metode de încercare;
- b) SR EN 1866 Stingătoare mobile de incendiu;
- c) SR EN 2 Clase de incendii.

(2) Pentru standardele prevăzute la alin. (1) se iau în considerare edițiile în vigoare, inclusiv amendamentele.

Art. 3. — În sensul prezentelor norme tehnice, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *accesoriile corpului* — piese care pot fi fixate sau înfiletate pe recipient ce includ cel puțin: dispozitiv(e) de control; ansamblu furtun și/sau pânii și/sau duze; ansamblu cap; dispozitiv de operare;

b) *agent curat* — agent de stingere a incendiului, volatil sau gazos, nepoluant și cu proprietăți dielectrice, cum ar fi fluorocarburi — FCs; perfluorocarburi — PFCs; fluoroiodocarburi — FICs etc.;

c) *agent de stingere* — substanța conținută în stingător care are rolul de a stinge un incendiu și care poate fi: apa, apa cu aditiv, apa cu diverse substanțe chimice, pulberea, dioxidul de carbon, un agent curat;

d) *halon* — agent de stingere a incendiului care are în compoziție, drept componentă primară, unul sau mai mulți compuși organici ce conțin unul sau mai multe elemente precum fluor, clor, brom sau iod;

e) *perioadă de garanție* — interval de timp cuprins între data dobândirii produsului sau serviciului și data până la care producătorul sau prestatorul își asumă responsabilitatea remedierii sau înlocuirii produsului ori serviciului achiziționat, pe cheltuiala sa, dacă deficiențele nu sunt imputabile utilizatorului;

f) *performanță de stingere* — maximul focarului tip pe care stingătorul de incendiu îl poate îndeplini, conform standardelor aplicabile;

g) *perioadă de valabilitate* — limită de timp stabilită de producător până la care un produs își păstrează caracteristicile specifice inițiale;

h) *persoane autorizate* — persoane juridice, persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale și întreprinderi familiale, autorizate în conformitate cu prevederile legislației în vigoare privind apărarea împotriva incendiilor pentru efectuarea lucrărilor de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor de incendiu, cu excepția celor care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră;

i) *personal de specialitate* — angajat, titular al întreprinderii individuale, membru al întreprinderii familiale sau persoană fizică autorizată, care deține un certificat de competență profesională pentru ocupația Operator în verificarea, reîncărcarea și repararea stingătoarelor de incendiu Cod COR 723306;

j) *producător* — persoană fizică autorizată sau persoană juridică ce fabrică un produs sau pentru care se proiectează sau se fabrică un astfel de produs și care comercializează produsul în cauză sub numele sau sub marca sa;

k) *recipient* — corpul stingătorului cu toate piesele sudate/lipite, neechipat cu accesoriile sale;

l) *stingător de incendiu* — aparat care conține un agent de stingere ce poate fi refumat prin acțiunea presiunii interioare și dirijat asupra unui incendiu; presiunea interioară poate fi permanentă sau produsă prin eliberarea unui gaz auxiliar dintr-un alt recipient;

m) *stingător de incendiu mobil* — stingător de incendiu montat pe roți care este proiectat pentru a fi transportat și acționat manual și care, în stare de serviciu, are o masă mai mare de 20 kg;

n) *stingător de incendiu portabil* — stingător de incendiu proiectat pentru a fi acționat manual și care, în stare de serviciu, are o masă de maximum 20 kg;

o) *utilizator* — persoană fizică autorizată sau persoană juridică ce folosește un bun, cu orice titlu, în interesul său, al altuia sau în interes public.

CAPITOLUL II

Clasificarea stingătoarelor de incendiu și a incendiilor. Compatibilitatea de utilizare a stingătoarelor de incendiu

Art. 4. — Stingătoarele de incendiu se clasifică în funcție de utilizarea lor pe anumite focare de incendiu și se încadrează în funcție de performanța de stingere.

Art. 5. — (1) După agentul de stingere, stingătoarele de incendiu se clasifică după cum urmează:

a) pe bază de apă, incluzând spumele și soluția chimică apoasă;

b) cu pulbere;

c) cu dioxid de carbon;

d) cu halon;

e) cu agent curat.

(2) După modul de realizare a presiunii interioare, stingătoarele de incendiu se clasifică după cum urmează:

a) presurizate permanent;

b) presurizate în momentul utilizării.

Art. 6. — Clasificarea incendiilor:

(1) Clasele de incendiu sunt:

a) clasa A: incendii de materiale solide, în general de natură organică, a căror combustie are loc în mod normal, cu formare de jar;

b) clasa B: incendii de lichide sau solide lichefiabile;

c) clasa C: incendii de gaze;

d) clasa D: incendii de metale;

e) clasa F: incendii care implică medii de gătit, cum ar fi uleiuri și grăsimi vegetale sau animale, în aparate pentru gătit.

(2) Compatibilitatea de utilizare a stingătoarelor de incendiu pe anumite focare de incendiu, respectiv la instalațiile electrice sub tensiune este prezentată în anexa nr. 1.

(3) Referința privind compatibilitatea unui stingător pentru utilizare la incendii din clasa C se stabilește de producător, dar se aplică numai stingătoarelor cu pulbere care au îndeplinit o performanță de stingere pentru focare de incendiu de clasă B sau de clasă A și de clasă B.

(4) Numărul sau referința cu privire la aprobarea stingătorului de incendiu, clasificarea, compatibilitatea cu clasele de incendiu și performanța de stingere pe care o îndeplinește trebuie să fie marcate clar pe eticheta acestuia.

Art. 7. — În vederea identificării cu ușurință a fiecărui tip de stingător de incendiu, pentru etichetele aplicate de producător se stabilește un cod al culorilor, astfel:

Agent de stingere	Culoare de identificare fond etichetă	Culoare de identificare litere text
Pulbere	Alb	Negru
Spumă	Galben	Roșu
Apă	Albastru	Alb
CO ₂	Negru	Alb
Soluție chimică apoasă	Galben	Negru
Agent curat	Verde	Alb

CAPITOLUL III

Alegerea, amplasarea și controlul stingătoarelor de incendiu

Art. 8. — Alegerea tipurilor de stingătoare de incendiu este determinată, în principal, de riscul de incendiu identificat, natura materialelor combustibile, importanța și valoarea zonelor protejate, posibilitățile de propagare a incendiului, compatibilitatea agentului de stingere cu clasele de incendiu, proprietățile dielectrice ale agentului de stingere și condițiile de temperatură ambiantă.

Art. 9. — (1) În stare de utilizare, stingătoarele de incendiu trebuie menținute permanent încărcate la capacitatea nominală.

(2) Stingătoarele de incendiu trebuie amplasate conform prevederilor normelor generale de apărare împotriva incendiilor și ale dispozițiilor generale privind apărarea împotriva incendiilor aprobate pentru anumite categorii de construcții, amenajări, obiective și instalațiile aferente.

Art. 10. — (1) Utilizatorul stingătoarelor de incendiu este responsabil de controlul acestora la intervale de cel mult o lună.

(2) Controlul presupune verificarea următoarelor elemente:

a) stingătorul de incendiu este amplasat în locația stabilită prin planurile de protecție împotriva incendiilor;

b) stingătorul de incendiu este amplasat astfel încât marcajul cu tipul stingătorului de incendiu și instrucțiunile de utilizare sunt vizibile;

c) accesul la stingătorul de incendiu nu este blocat;

d) locul de amplasare a stingătorului de incendiu este marcat;

e) presiunea indicată de manometru este în intervalul nominal marcat de producător;

f) existența și integritatea sigiliilor;

g) starea de încărcare a stingătorului de incendiu, prin ridicare;

h) compatibilitatea de utilizare a stingătorului de incendiu cu posibilele focare din spațiul protejat;

i) încadrarea în termenele de verificare/reîncărcare menționate pe etichetă, după caz.

CAPITOLUL IV

Verificarea, reîncărcarea, repararea și scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu

SECȚIUNEA 1

Reguli generale

Art. 11. — (1) Verificarea, reîncărcarea și repararea stingătoarelor de incendiu trebuie să se efectueze numai de către persoane autorizate în condițiile legii.

(2) Lucrările trebuie să se realizeze în conformitate cu instrucțiunile producătorului stingătorului de incendiu și trebuie să se utilizeze aceleași mijloace tehnice specifice, agentul de stingere precizat pe eticheta producătorului stingătorului de incendiu, precum și aceleași piese de schimb conform modelului certificat.

(3) Piesele de schimb și agenții de stingere utilizate/utilizați trebuie înscrise/înscrși de către persoanele autorizate într-un registru de evidență, întocmit în acest scop, cu menționarea codului și a producătorului acestora.

Art. 12. — Pe perioada de valabilitate acordată de producătorul stingătorului de incendiu, operațiunile de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor trebuie să se efectueze de către acesta sau prin persoane autorizate în condițiile legii și agreeate de producător.

Art. 13. — Stingătoarele de incendiu se verifică anual după prima reîncărcare.

Art. 14. — Reîncărcarea stingătoarelor de incendiu se efectuează:

- a) după fiecare utilizare;
- b) la expirarea perioadei de valabilitate acordate de producătorul stingătorului de incendiu;
- c) la cel mult 3 ani de la ultima reîncărcare;
- d) ori de câte ori se constată scăderea masei încărcăturii sub toleranța de umplere precizată în standardele aplicabile pentru stingătoarele de incendiu cu CO₂, halon sau agent curat.

Art. 15. — Agentul de stingere utilizat la reîncărcarea stingătoarelor de incendiu trebuie să fie în termen de valabilitate pentru întreaga perioadă de garanție acordată după reîncărcare.

Art. 16. — Stingătoarele de incendiu retrase de la utilizare pentru verificare, reîncărcare și reparare trebuie înlocuite imediat cu stingătoare de același tip și cu performanțe de stingere și clasificare cel puțin egale.

Art. 17. — (1) Persoana autorizată pentru efectuarea lucrărilor de verificare, reîncărcare și reparare a stingătoarelor de incendiu trebuie să aplice pe fiecare stingător o etichetă care să cuprindă datele de identificare ale acesteia, luna și anul în care a fost realizată verificarea, reîncărcarea sau repararea, precum și luna și anul până la care trebuie efectuată următoarea verificare sau, după caz, reîncărcare.

(2) Eticheta trebuie să conțină referiri la perioada de garanție acordată pentru lucrările efectuate, respectiv pentru piesele de schimb înlocuite.

(3) Etichetele privind verificarea, reîncărcarea sau repararea stingătoarelor de incendiu nu vor înlocui etichetele producătorului stingătorului de incendiu și trebuie amplasate astfel încât să nu afecteze/schimbe informațiile precizate în eticheta producătorului.

(4) Modelul etichetei pentru verificarea, reîncărcarea sau repararea stingătoarelor de incendiu este prevăzut în anexa nr. 2.

SECȚIUNEA a 2-a

Verificarea stingătoarelor de incendiu

Art. 18. — (1) Verificarea stingătoarelor de incendiu reprezintă un ansamblu de operațiuni efectuate de către personal de specialitate, cu ajutorul unor mijloace tehnice

adecvate, cu scopul de a conferi încrederea că produsul corespunde integral din punctul de vedere al caracteristicilor funcționale demonstrate la modelul certificat și că prezintă siguranță în exploatare.

(2) În urma operațiunilor de verificare, stingătoarele de incendiu trebuie să corespundă integral cu modelul certificat.

(3) În cazul în care în urma operațiunilor de verificare se constată existența unor defecțiuni, se procedează, după caz, la remedierea acestora conform operațiunilor de reparare sau la scoaterea din uz a stingătorului de incendiu.

Art. 19. — (1) Operațiunile ce trebuie efectuate pentru verificarea unui stingător de incendiu, în funcție de tipul acestuia, sunt:

- a) identificarea stingătorului;
- b) verificarea integrității exterioare a recipientului stingătorului;
- c) verificarea existenței manometrului și a indicațiilor acestuia, numai pentru stingătoarele permanent presurizate;
- d) verificarea furtunului/duzei de refulare/pâlniei;
- e) verificarea stării de încărcare prin cântărire, numai pentru stingătoarele cu CO₂;
- f) etichetarea și sigilarea stingătorului.

(2) Detalierea operațiunilor prevăzute la alin. (1) este prevăzută în anexa nr. 3.

SECȚIUNEA a 3-a

Reîncărcarea stingătoarelor de incendiu

Art. 20. — (1) Reîncărcarea stingătoarelor de incendiu reprezintă un ansamblu de operațiuni efectuate de către personal de specialitate, cu ajutorul unor mijloace tehnice adecvate, prin care un stingător de incendiu este repus în stare de funcționare în urma descărcării la utilizare, accidentală sau la termen.

(2) Reîncărcarea este însoțită în mod obligatoriu și de o verificare cu scopul de a conferi încrederea că produsul corespunde integral din punctul de vedere al caracteristicilor funcționale demonstrate la modelul certificat și că prezintă siguranță în exploatare.

(3) În urma operațiunilor de reîncărcare, prestatorul emite o declarație de conformitate prin care declară pe propria răspundere că stingătoarele de incendiu reîncărcate corespund integral cu modelul certificat.

(4) În cazul în care în urma operațiunilor de reîncărcare se constată existența unor defecțiuni, se procedează, după caz, la remedierea acestora conform operațiunilor de reparare sau la scoaterea din uz a stingătorului de incendiu.

(5) Reîncărcarea stingătorului se face numai cu agentul de stingere original cu care a fost încărcat de producător și cu care a fost certificat.

(6) Pentru stingătoarele cu pulbere este interzis să se reutilizeze pulberea rămasă în urma descărcării.

Art. 21. — (1) Operațiunile ce trebuie efectuate pentru reîncărcarea unui stingător de incendiu, în funcție de tipul acestuia, sunt:

- a) operațiunile prevăzute la art. 19 alin. (1);
- b) depresurizarea stingătorului de incendiu, cu excepția celor presurizate în momentul utilizării;
- c) demontarea stingătorului de incendiu;
- d) curățarea și verificarea recipientului stingător și a fittingurilor — dispozitiv de control; ansamblu furtun și/sau pâlnii și/sau duze; ansamblu cap dispozitiv de operare;
- e) încărcarea buteliei cu agent propulsor numai pentru cele presurizate în momentul utilizării;
- f) reîncărcarea cu agent de stingere;
- g) reasamblarea stingătorului;
- h) etichetarea și sigilarea stingătorului.

(2) Detalierea operațiunilor prevăzute la alin. (1) este prevăzută în anexa nr. 4.

SECȚIUNEA a 4-a

Repararea stingătoarelor de incendiu

Art. 22. — (1) Repararea stingătoarelor de incendiu reprezintă un ansamblu de operațiuni efectuate de către personal de specialitate, cu ajutorul unor mijloace tehnice adecvate, aplicabile unui stingător la care au fost constatate defecțiuni, pentru repunerea acestuia în stare de funcționare.

(2) Repararea are rolul de a conferi încrederea că produsul corespunde integral din punct de vedere al caracteristicilor funcționale demonstrate la modelul certificat și că prezintă siguranță în exploatare.

(3) Repararea se realizează doar prin înlocuirea fittingurilor cu altele noi. Nu face obiectul reparării recipientul stingătorului. Repararea se realizează utilizând numai piese de schimb originale sau acceptate de producător ca fiind conforme cu cele înlocuite.

(4) În urma operațiunilor de reparare, prestatorul emite o declarație de conformitate prin care declară pe propria răspundere că stingătoarele de incendiu reparate corespund integral cu modelul certificat.

Art. 23. — (1) Operațiunile realizate pentru repararea unui stingător de incendiu, în funcție de tipul acestuia, sunt:

- a) operațiunile prevăzute la art. 19 alin. (1) și art. 21 alin. (1);
- b) identificarea defectelor ce trebuie înlăturate;
- c) verificarea la presiune a recipientului stingătorului, a supapei și a ansamblului furtun (dacă există dispozitiv de oprire a descărcării);
- d) asigurarea de piese conforme modelului certificat;
- e) înlocuirea pieselor defecte;
- f) reîncărcarea cu agent de stingere;
- g) reasamblarea stingătorului;
- h) etichetarea și sigilarea stingătorului.

(2) Detalierea operațiunilor prevăzute la alin. (1) este prevăzută în anexa nr. 5.

SECȚIUNEA a 5-a

Scoaterea din uz a stingătoarelor de incendiu

Art. 24. — Durata de viață normată a stingătoarelor de incendiu este de 20 de ani de la data fabricării, marcată pe corpul stingătorului.

Art. 25. — Următoarele stingătoare de incendiu sunt considerate depășite și nu se mai admit la utilizare maximum 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentelor norme tehnice, urmând ca după această perioadă să fie casate:

- a) de tip „soda acid”;
- b) cu spumă chimică;
- c) cu clorobromometan sau tetraclorură de carbon;
- d) de unică folosință mai vechi de 5 ani;
- e) care funcționează prin răsturnare;
- f) cu recipient din cupru sau alamă îmbinate prin sudură moale/lipire sau nituire;
- g) cu recipient din oțel îmbinate prin nituire;
- h) pentru care nu se mai găsesc piese originale.

Art. 26. — (1) Stingătoarele de incendiu portabile și mobile considerate atipice față de standardele aplicabile, precum G1, G3, G6, P5, P10, AP10, SM10, H3, H10 se mai admit la utilizare maximum 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentelor norme tehnice, urmând ca după această perioadă să fie casate.

(2) Stingătoarele la care nu se poate identifica agentul de stingere original cu care au fost încărcate de către producător și certificate nu se mai admit la utilizare, urmând a fi casate.

Art. 27. — (1) Stingătoarele de incendiu de unică folosință, altele decât cele cu agent curat, trebuie descărcate și scoase din uz în maximum 5 ani de la data fabricării, marcată pe corpul stingătorului.

(2) Stingătoarele de incendiu de unică folosință cu agent curat trebuie scoase din uz și trimise către un centru de reciclare pentru recuperarea agentului curat în maximum 5 ani de la data fabricării, marcată pe corpul stingătorului.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 28. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentele norme tehnice.

*ANEXA Nr. 1
la normele tehnice*

Compatibilitatea de utilizare a stingătoarelor de incendiu

Tipul stingătorului de incendiu	Clasa A	Clasa B	Clasa C	Clasa D	Clasa F	Instalații electrice sub tensiune (până la 1.000 V)
Pe bază de apă	Da	Nu	Nu	Nu	Nu	Nu
Spumă	Da	Da	Nu	Nu	Nu	Nu
Pulbere BC	Nu	Da	Da	Nu	Nu	Da
Pulbere ABC	Da	Da	Da	Nu	Nu	Da
Pulbere specială tip D	Nu	Nu	Nu	Da	Nu	Nu
CO ₂	Nu	Da	Nu	Nu	Nu	Da
Soluție chimică apoasă	Da	Nu	Nu	Nu	Da	Nu
Agent curat	Da	Da	Da	Nu	Nu	Da

Modelul etichetei pentru verificarea, reîncărcarea sau repararea stingătoarelor de incendiu

Data punerii în serviciu:			
Operațiunea efectuată:	Verificat	Reîncărcat	Reparat
Valabil			
de la		până la	
Luna/anul		Luna/anul	
Garanția acordată			
Pentru lucrările efectuate		Pentru piesele de schimb	
Date de identificare a operatorului economic: (denumire, adresă etc.) Autorizație CNSIPC: seria nr Data emiterii			

NOTĂ:

CNSIPC — Centrul Național pentru Securitate la Incendiu și Protecție Civilă

Detalierea operațiunilor de verificare a stingătoarelor de incendiu

Operațiunea	Tipul stingătoarelor de incendiu		
	Permanent presurizate (cu pulbere, pe bază de apă — incluzând spumele și soluția chimică apoasă, cu halon, cu agent curat)	Presurizate în momentul utilizării	CO ₂
Identificarea stingătorului (verificarea informațiilor de pe etichetă și marcajele aplicate prin poansonare)	x	x	x
Verificarea integrității exterioare a recipientului stingătorului (verificarea existenței urmelor de coroziune, lovituri, rizuri, zgârieturi, șanțuri)	x	x	x
Verificarea existenței manometrului și a indicațiilor acestuia (se verifică dacă manometrul este fixat pe stingător, dacă acesta lucrează liber și dacă indică presiunea în limite acceptate)	x		
Verificarea furtunului/duzei de refulare/pâlniei (verificarea stării de integritate și de funcționare a furtunului/duzei de refulare; existența unor deteriorări, crăpături, fisuri, spărturi)	x	x	x
Verificarea stării de încărcare prin cântărire (cântărirea stingătorului, compararea masei obținută cu masa stingătorului gol la care se adaugă încărcătura nominală)			x
Etichetarea și sigilarea stingătorului (completarea etichetei cu informații privind prestatorul serviciului de verificare și data următoarei verificări)	x	x	x

Detalierea operațiunilor de reîncărcare a stingătoarelor de incendiu

Operațiunea	Tipul stingătoarelor de incendiu		
	Permanent presurizate (cu pulbere, pe bază de apă — incluzând spumele și soluția chimică apoasă, cu halon, cu agent curat)	Presurizate în momentul utilizării	CO ₂
Operațiunile descrise la activitatea de verificare se execută în același timp cu operațiunile de reîncărcare a stingătoarelor de incendiu.	X	X	X
Depresurizarea stingătorului de incendiu (eliberarea presiunii sau presiunii reziduale)	X		X
Demontarea stingătorului de incendiu	X	X	X
Curățarea și verificarea recipientului stingător și a fittingurilor — dispozitiv de control; ansamblu furtun și/sau pâlnii și/sau duze; ansamblu cap dispozitiv de operare (curățarea prin spălare, sablare, după caz; verificarea în detaliu pentru urme de coroziune, lovituri, rizuri, zgârieturi, șanțuri; filet — formă, dimensiune și acoperire)	X	X	X
Încărcarea buteliei cu agent propulsor (echiparea cu o nouă membrană calibrată; încărcarea cu agent propulsor; închiderea buteliei; cântărirea buteliei; inscripționarea masei buteliei încărcate după ce aceasta a ajuns la nivelul cerut; corelarea cantității de agent propulsor cu cantitatea de agent de stingere)		X	
Reîncărcarea cu agent de stingere (introducerea în recipientul stingătorului a agentului de stingere corespunzător fiecărui stingător, conform modelului certificat)	X	X	X
Reasamblarea stingătorului (refacerea montajului și presurizarea stingătorului)	X	X	X
Etichetarea și sigilarea stingătorului (completarea etichetei cu informații privind prestatorul serviciului de reîncărcare și data următoarei verificări)	X	X	X

Detalierea operațiunilor de reparare a stingătoarelor de incendiu

Operațiunea	Tipul stingătoarelor de incendiu		
	Permanent presurizate (cu pulbere, pe bază de apă — incluzând spumele și soluția chimică apoasă, cu halon, cu agent curat)	Presurizate în momentul utilizării	CO ₂
Operațiunile descrise la activitățile de verificare și reîncărcare se execută în același timp cu operațiunile de reparare a stingătoarelor de incendiu.	X	X	X
Identificarea defectelor ce trebuie înlăturate (desfacerea fittingurilor de pe recipientul stingătorului, îndepărtarea celor deteriorate și înlocuirea cu altele noi; recipientul stingătorului nu face obiectul reparării.)	X	X	X
Verificarea la presiune a recipientului stingătorului, a supapei și a ansamblului furtun (dacă există dispozitiv de oprire a descărcării) (înlocuirea supapei și a ansamblului furtun dacă sunt defecte; recipientul nemarcat nu se verifică, ci se casează.)	X	X	X
Asigurarea de piese conforme modelului certificat	X	X	X
Înlocuirea pieselor defecte	X	X	X
Reîncărcarea cu agent de stingere (introducerea în recipientul stingătorului a agentului de stingere corespunzător fiecărui stingător, conform modelului certificat)	X	X	X
Reasamblarea stingătorului (refacerea montajului și presurizarea stingătorului)	X	X	X
Etichetarea și sigilarea stingătorului	X	X	X

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
privind blocarea fondurilor și resurselor economice
deținute de Societatea Comercială „Agro-Chirnoși” — S.A.

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile:

— Deciziei 2011/782/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și de abrogare a Deciziei 2011/273/PESC;

— Regulamentului (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se dispune blocarea fondurilor și resurselor economice deținute de Societatea Comercială „Agro-Chirnoși” — S.A., CUI 1922947, cu sediul social în Călărași, comuna Chirnoși, menționate în Declarația vamală de export nr. MRN 15ROCT1970E0132555.

Art. 2. — Prezentul ordin poate fi contestat potrivit procedurii prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 29 octombrie 2015.
Nr. 1.407.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
privind blocarea resurselor economice
deținute de Societatea Comercială ROMPETROL GAS — S.R.L.

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile:

— Deciziei 2011/782/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și de abrogare a Deciziei 2011/273/PESC;

— Regulamentului (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 442/2011,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se dispune blocarea resurselor economice deținute de Societatea Comercială ROMPETROL GAS — S.R.L., C.U.I. 18846690, aferente exporturilor de GPL, efectuate în baza Contractului de vânzare-cumpărare nr. 256/29.09.2015, până la clarificarea de către exportator a tranzacțiilor anterioare.

Art. 2. — Prezentul ordin poate fi contestat potrivit procedurii prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 29 octombrie 2015.
Nr. 1.408.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 26**din 21 septembrie 2015**

Dosar nr. 1.622/1/2015

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea Roxana Popa	— președintele Secției I civile — președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Florentin Sorin Drăguț Elena Floarea	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător-raportor
Carmen Georgeta Negrilă Mihaela Paraschiv Eugenia Pușcașiu Eugenia Voicheci	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția a II-a civilă
Lucia Paulina Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă — judecător-raportor
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Doina Duican	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriela Elena Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Sîrbu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Dana Iarina Vartires	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 1.622/1/2015 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru

dezlegarea următoarei chestiuni de drept: dacă pentru stabilirea majorării cuantumului pensiei de serviciu convenite magistraților cu 1% potrivit art. 82 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie avută în vedere numai vechimea în funcția de judecător și procuror atât pentru îndeplinirea condiției vechimii de 25 de ani, cât și pentru vechimea care depășește această limită sau poate fi avută în vedere în acest scop și vechimea în alte funcții de specialitate juridică asimilată cu vechimea în magistratură în conformitate cu art. 82 alin. (2) și art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depusă practică judiciară și raportul întocmit de judecătorii-raportori. Se mai referă asupra faptului că raportul a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, însă acestea nu au depus puncte de vedere. De asemenea a fost depus și un punct de vedere teoretic de către domnul profesor universitar dr. Alexandru Athanasie și doamna profesor universitar dr. Ana-Maria Vlăsceanu de la Facultatea de Drept din Universitatea București.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea pronunțată în data de 31 martie 2015, în Dosarul nr. 10/118/2014, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dezlege următoarea chestiune de drept: dacă pentru stabilirea majorării cuantumului pensiei de serviciu convenite magistraților cu 1% potrivit art. 82 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie avută în vedere numai vechimea în funcția de judecător și procuror atât pentru îndeplinirea condiției vechimii de 25 de ani, cât și pentru vechimea care depășește această limită sau poate fi avută în vedere în acest scop și vechimea în alte funcții de specialitate juridică asimilată cu vechimea în magistratură în conformitate cu art. 82 alin. (2) și art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II. Expunerea succintă a procesului

2. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța — Secția I civilă, la data de 6 ianuarie 2014, cu nr. 10/118/2014, reclamantul C.D. a formulat contestație împotriva Deciziei nr. 347.178 din 22 august 2013, emisă de Casa Județeană de Pensii Constanța, solicitând desființarea deciziei atacate și emiterea unei noi decizii, conformă dispozițiilor legale.

3. În motivarea cererii a arătat că are o vechime în magistratură de 38 de ani, stabilită în conformitate cu dispozițiile art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, din care 14 ani în funcția de procuror și 24 de ani vechime ca avocat, asimilată vechimii în magistratură, că a obținut o pensie de serviciu în conformitate cu Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cuantum de 80% din baza de calcul, după împlinirea vârstei de 60 de ani, și, de aceea, consideră că ar trebui să i se acorde o majorare a pensiei cu 13% aplicată la baza de calcul, respectiv câte 1% pentru fiecare an cu care depășește vechimea în magistratură de 25 de ani.

4. Prin Sentința civilă nr. 1.712 din 22 iulie 2014, Tribunalul Constanța — Secția I civilă a respins acțiunea ca nefondată, reținând că temeiul juridic al cererii de pensionare a reclamantului îl constituie dispozițiile art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că alin. (4) al acestui articol raportează vechimea în magistratură la alin. (1), care se referă la perioada în care pensionarul a avut funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi, și nu la dispozițiile art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care definesc noțiunea de vechime în magistratură.

5. Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamantul, reiterând argumentele din cererea de chemare în judecată.

6. La termenul din 24 martie 2015 reclamantul, prin apărător, a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 519—520 din Codul de procedură civilă, pentru a se pronunța printr-o hotărâre, în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept: dacă în interpretarea noțiunii de vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cuprinsul art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este inclusă și vechimea în funcția de avocat.

III. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

7. Prin Încheierea pronunțată în data de 31 martie 2015 Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de următoarele considerente:

a) de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 82 raportat la art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât prevederile legale aplicabile nu sunt clare;

b) problema de drept enunțată este nouă, deoarece, în urma consultării jurisprudenței, nu s-au identificat cauze în care să se fi statuat asupra acestei chestiuni printr-o altă hotărâre;

c) problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul de internet al instanței supreme.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

8. Potrivit încheierii de sesizare, apelantul C.D., prin note de ședință, a solicitat admiterea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, arătând că sunt îndeplinite cerințele art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că pricina este soluționată în ultimă de instanță de completul Curții de Apel Constanța, investit cu judecata apelului; că de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei; că Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat asupra chestiunii de drept respective, care nu face obiectul vreunui recurs în interesul legii și care prezintă caracter de noutate. Făcând istoricul reglementării, apelantul-reclamant a susținut că nu poate fi disociată definiția vechimii în magistratură, prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de conținutul aceleiași noțiuni din

cuprinsul art. 82 din același act normativ, că acest lucru rezultă chiar și din modul în care au fost așezate articolele în lege, că nicăieri în textul legii nu s-a făcut vorbire despre vechimea în magistratură decât la capitolul privind pensionarea și că din interpretarea coroborată a textelor de lege rezultă că în vechimea prevăzută de art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este inclusă și perioada în care magistratul a fost avocat. Intimata Casa Județeană de Pensii Constanța nu și-a exprimat punctul de vedere.

9. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, părțile nu și-au exprimat punctul de vedere asupra chestiunii deduse judecării, așa cum prevăd dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă.

V. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

10. Punctul de vedere al completului de judecată investit cu soluționarea apelului, în Dosarul nr. 10/118/2014 al Curții de Apel Constanța — Secția I civilă, asupra chestiunii de drept pendinte, exprimat prin încheierea de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, este în sensul că prevederile legale aplicabile nu sunt clare. Pe de o parte, art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, asimilează vechimii în magistratură, între altele, și vechimea ca avocat, cum este cazul reclamantului. Pe de altă parte, pentru a aplica majorarea cu 1% a procentului în funcție de care se calculează pensia de serviciu, alin. (4) al art. 82 din același act normativ se referă la vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) și (2) ale aceluiași articol.

11. Or, alin. (2) al art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deși impune în primă teză vechimea „de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi”, în teza a II-a stabilește că la calcularea acestei vechimi se are în vedere și vechimea în alte funcții juridice, inclusiv vechimea în avocatură.

12. Este adevărat însă că alin. (2) al art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se referă la persoanele care se pensionează la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, ceea ce nu este cazul reclamantului.

13. În alin. (1) al art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se referă la pensionarea la împlinirea vârstei de 60 de ani, se face referire la vechimea de cel puțin 25 de ani în funcția de procuror.

14. În condițiile în care însă alin. (4) al art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se referă la „*vechimea în magistratură*” prevăzută de alin. (1) și (2) din același articol, iar nu la vechimea în funcția de judecător sau procuror, se pune problema dacă *adaosul de 1%* prevăzut de acest alineat poate fi aplicat raportat la *vechimea în magistratură*, astfel cum este reglementată de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin asimilarea vechimii în avocatură ca vechime în magistratură și cumulara acesteia cu vechimea în funcția de procuror.

15. Este de remarcat că, în forma sa inițială, alin. (2) al art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevedea că: „(2) *Judecătorii și procurorii se pot pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător și procuror.*”

16. Posibilitatea ca la calcularea acestei vechimi să se ia în considerare și perioadele în care s-a exercitat profesia de avocat a fost introdusă prin modificarea adusă de art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul

justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 97/2008.

17. În forma sa inițială, atât alin. (1), cât și alin. (2) ale art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, făceau referire la vechimea numai în funcția de judecător sau procuror, astfel încât majorarea prevăzută de alin. (4) al aceluiași articol se aplica în mod evident doar pentru depășirea vechimii realizate numai în funcția de judecător sau procuror.

18. Prin completarea alin. (2), completare care nu figurează și în alin. (1) al art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a generat o problemă de interpretare din perspectiva alin. (4) al acestui articol corelat cu art. 86 din același act normativ.

19. Așadar, problema care se pune este dacă se poate acorda majorarea de 1% pentru fiecare an de vechime în magistratură care depășește vechimea de 25 de ani, în condițiile în care această vechime în magistratură este constituită prin cumularea unei vechimi numai în funcția de procuror, mai mică de 25 de ani, cu vechimea în magistratură rezultată din asimilarea vechimii în alte profesii, respectiv în avocatură, cum este cazul de față.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

20. **Jurisprudența Curții de Apel Cluj Constanța:** instanța de sesizare a comunicat că pe rolul instanțelor aflate în circumscripția sa nu au fost identificate alte hotărâri judecătorești pronunțate în materie, cu excepția celei care face obiectul sesizării.

21. **Jurisprudența altor instanțe din țară:** majoritar, curțile de apel au comunicat că nu au jurisprudență în materia ce face obiectul sesizării; instanțele care au avut pe rol pricini similare au comunicat căte o decizie din care se desprinde concluzia că pentru stabilirea majorării cuantumului pensiei de serviciu convenite magistraților cu 1% potrivit art. 82 alin. (4) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie avută în vedere și vechimea în alte funcții de specialitate juridică asimilată cu vechimea în magistratură, conform art. 82 alin. (2) și art. 86 din lege (Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Suceava). În sens contrar s-a depus o singură decizie a Curții de Apel Alba Iulia.

22. **Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție** — cauzele având ca obiect contestații împotriva deciziilor emise de casele județene de pensii nu intră în competența materială a instanței supreme.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

23. În urma verificărilor efectuate nu s-au identificat decizii pronunțate de Curtea Constituțională cu privire la textele de lege în discuție, respectiv art. 82 și 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care să vizeze problema dedusă judecătii.

VIII. Punctul de vedere teoretic exprimat de specialiștii din cadrul Facultății de Drept — Universitatea din București

24. La data de 10 iunie 2015 a fost depus punctul de vedere formulat de domnul profesor universitar dr. Alexandru Athanasius și de doamna profesor universitar dr. Ana-Maria Vlăsceanu asupra chestiunii de drept pendinte.

25. În esență, soluția recomandată a fost aceea de admitere a cererii formulate de reclamant pentru considerentul că cei 38 de ani de vechime, dintre care 14 în funcția de procuror și 24 în cea de avocat, s-au realizat în funcțiile și activitățile la care se referă art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și la care se raportează și dispozițiile art. 82 alin. (4) din aceeași lege.

26. La această soluție converg următoarele concluzii de principiu: accesul la pensia de serviciu reprezintă și o condiție pentru aplicarea art. 82 alin. (4) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În alți termeni există o legătură indisolubilă între acordarea pensiei de serviciu și bonificarea de 1% pentru anii în plus de activitate

peste cei 25 de ani. Spre deosebire de perioada anterioară adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 97/2008, când exista posibilitatea de a primi pensie de serviciu, dar nu și bonificația de 1% dacă vechimea nu era obținută doar din activitatea de judecător și procuror, în prezent, orice activitate din cele expres prevăzute de art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care deschid dreptul la pensia de serviciu (desigur, dacă se realizează cerința de minimum 25 de ani), concomitent, în cazul depășirii vechimii de 25 de ani, deschid legal și dau dreptul la majorarea bazei de calcul al pensiei de serviciu.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

27. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat, în principal, că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a instituției juridice privind pronunțarea unei hotărâri prealabile reglementate de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

28. Asupra fondului sesizării, judecătorii-raportori au apreciat că majorarea prevăzută de dispozițiile art. 82 alin. (4) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de 1% pentru fiecare an care depășește vechimea minimă de 25 de ani se aplică în condițiile în care în calculul vechimii de 25 de ani, ca și pentru vechimea ce depășește această limită se au în vedere și perioadele desfășurate de către beneficiarii pensiei de serviciu în activitățile și funcțiile conexe celor de judecător și procuror, expres prevăzute de art. 82 alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi, precum și în exercitarea profesiei de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

29. Prealabil analizei în fond a problemei de drept supuse dezlegării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept are a analiza dacă, în raport cu întrebarea formulată de titularul sesizării, sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, față de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă.

30. Potrivit dispozițiilor amintite, „Dacă, în cursul judecătii, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

31. Prin această reglementare, legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecătii să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;

— chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

32. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că aceste condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, în sensul că litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, curtea de apel investită cu soluționarea apelului urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă, iar cauza care face obiectul judecării se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investite să soluționeze cauza.

33. Cât privește condiția ca soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere, se reține că și aceasta este îndeplinită, în analiza prezentei chestiuni de drept urmând a fi avute în vedere și dispozițiile art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, chiar dacă titularul sesizării nu le-a indicat expres, dată fiind legătura indisolubilă a acestora cu celelalte texte ce urmează a fi examinate și cu atât mai mult cu cât acestea constituie chiar temeiul de drept indicat în acțiunea pendinte pe rolul Curții de Apel Constanța. De altfel, în considerentele încheierii de sesizare, instanța a făcut trimitere la acest text legal, fiind așadar o simplă eroare materială omiterea lui din dispozitivul încheierii. În consecință, de modul de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 82 alin. (4) raportat la alin. (1) și (2) ale aceluiași articol din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, depinde soluționarea pe fond a cauzei.

34. Este, de asemenea, îndeplinită cerința noutății chestiunii de drept, ce nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

35. Noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o reglementare nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, cu condiția însă ca instanța să fie chemată să se pronunțe asupra respectivei probleme de drept pentru prima dată.

36. Prin urmare, caracterul de noutate se pierde, pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată, iar opiniile jurisprudențiale izolate sau cele pur subiective nu pot constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile.

37. Or, în cauza de față, se constată existența unui număr nesemnificativ de hotărâri judecătorești pronunțate în materie, care nu pot fi privite ca reprezentând o jurisprudență consacrată, de natură a orienta instanțele și a face inutilă intervenția mecanismului de preîntâmpinare a practicii neunitare.

38. În același timp, pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să existe o problemă de drept care să necesite cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept. Or, modificările legislative succesive aduse Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ce nu au fost însoțite de o deplină corelare a prevederilor ce reglementează condițiile de acordare, respectiv de majorare a pensiei de serviciu, au creat reale dificultăți de interpretare a acestor dispoziții legale.

39. Asupra fondului sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată următoarele:

40. Titulara sesizării, respectiv Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă, a solicitat interpretarea și totodată clarificarea modalității de aplicare a dispozițiilor art. 82 alin. (4) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind majorarea pensiei de serviciu, prin raportare la dispozițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 din același act normativ,

în sensul de a se determina dacă pentru majorarea cuantumului pensiei de serviciu cu procentul de 1% trebuie avută în vedere vechimea în funcția de judecător sau procuror atât pentru îndeplinirea condiției de vechime de 25 de ani, cât și pentru vechimea care depășește această limită ori poate fi avută în vedere în acest scop și vechimea în alte funcții de specialitate juridică asimilate cu vechimea în magistratură, potrivit legii.

41. Așa cum s-a arătat anterior (infra 37), pentru argumentele reținute, în analiza prezentei chestiuni de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, urmează a fi avute în vedere și dispozițiile art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

42. Conținutul normelor legale supuse interpretării, în forma în care acestea, *de lege lata* sunt aplicabile, este următorul:

„Art. 82. — (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în magistratură.

(4) Pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) și (2) la cuantumul pensiei se adaugă câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), fără a o putea depăși.

[...]

Art. 86. — Constituie vechime în magistratură perioada în care judecătorul, procurorul, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) sau magistratul-asistent a îndeplinit funcțiile de judecător, procuror, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, magistrat-asistent, auditor de justiție, judecător financiar, judecător financiar inspector, procuror financiar, procuror financiar inspector, consilier și consilier de conturi în secția jurisdicțională a Curții de Conturi, greșier cu studii superioare juridice sau personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), precum și perioada în care a fost avocat, notar, asistent judiciar, cadru didactic în învățământul

juridic superior acreditat, juriconsult, consilier juridic, ofițer de poliție judiciară cu studii superioare juridice, expert criminalist cu studii superioare juridice, autorizat potrivit legii, personal de probațiune cu studii superioare juridice sau care a îndeplinit funcții de specialitate juridică în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române, Institutul Român pentru Drepturile Omului, în Parlament sau în aparatul acestuia ori în cadrul Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi, Consiliului Legislativ.”

43. Forma acestor norme legale este rezultatul evoluției și modificărilor legislative succesive aduse Legii nr. 303/2004, cu precizarea că dificultățile reale de interpretare a dispozițiilor ce guvernează condițiile de acordare, respectiv de majorare a pensiei de serviciu sunt determinate de amendamentele aduse, cu precădere, prin Legea nr. 97/2008 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției.

44. Și aceasta, întrucât Legea nr. 97/2008 a schimbat viziunea legiuitorului de până la acea dată în privința categoriilor de persoane cărora le sunt incidente prevederile Legii nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fără însă a mai opera și o deplină corelare, din perspectiva conceptuală, ca și a noțiunilor folosite, a prevederilor ce reglementează această materie.

45. Astfel, prin modificările aduse art. 82 alin. (1) ce reglementează condițiile pensionării pentru limita de vârstă — ipoteza incidentă în fapt, dar și în drept în cauză, ce a generat sesizarea de față — au fost enumerate expres și limitativ categoriile beneficiarilor pensiei de serviciu, respectiv: „judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi”.

46. Rezultă totodată, fără echivoc, ca *de lege lata*, în cuprinsul art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se mai regăsește nicio referire, respectiv nicio trimitere la noțiunea de „vechime în magistratură”, în sensul definit și în prezent în cuprinsul art. 86 din același act normativ.

47. Cât privește prevederile art. 82 alin. (2) Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare, ca urmare a amendamentelor aduse prin Legea nr. 97/2008, ce reglementează condițiile necesare a fi îndeplinite de către judecători și procurori în scopul accesării pensiei de serviciu anticipate, respectiv anterior îndeplinirii vârstei prevăzute de lege, este de arătat că, raportat la reglementarea anterioară, a fost extins domeniul de aplicare din punctul de vedere al persoanelor beneficiare, stipulându-se că „judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi”.

48. Totodată, prin același text de lege s-a stabilit expres și, de asemenea, limitativ că la calcularea vechimii de 25 de ani se iau în considerare și perioadele în care categoriile de persoane

beneficiare menționate au exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau juriconsult. („La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau juriconsult.”)

49. În fine, în ceea ce privește condițiile prevăzute de lege pentru a beneficia de majorarea cuantumului pensiei cu 1%, dacă în varianta originală a Legii nr. 303/2004 la calculul pensiei de serviciu o atare majorare se acordă numai judecătorilor și procurorilor și se aplică pentru fiecare an realizat în plus peste vechimea de 25 de ani numai în funcția de judecător sau procuror, ca urmare a modificărilor aduse art. 82 alin. (4) prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 97/2008, se observă că o atare abordare a fost abandonată.

50. Astfel, în varianta în vigoare a textului se prevede că „pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) și (2) la cuantumului pensiei se adaugă câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), fără a o putea depăși”, fiind așadar evident că norma onerativă constând în acordarea beneficiului de majorare a cuantumului pensiei de serviciu cu 1% se va aplica prin luarea în considerare a vechimii în magistratură, și nu doar a vechimii în funcția de judecător sau procuror.

51. Totodată, este de remarcat că în prezent, ca urmare a redactării diferite a art. 82 alin. (1) și (2) din lege, trimiterea din alin. (4) al aceluiași articol la conceptul de vechime în magistratură la care se referă art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu mai are temei normativ, fiind vorba despre o simplă necorelare legislativă, căci textul citat nu mai face referire la conceptul de „vechime în magistratură”, ci la noțiunea de „vechime în funcții”.

52. Interpretarea rațională și sistematică a prevederilor art. 82 din Legea nr. 303/2004 în actuala sa formulare și față de succesiunea alineatelor sale impune acceptarea că trimiterea operată prin alin. (4) al acestui articol se face la vechimea în funcțiile expres și limitativ menționate în primele două alineate ale art. 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce exclude incidența sau orice posibilă raportare la prevederile art. 86 din aceeași lege.

53. Cu referire la această din urmă prevedere legală trebuie arătat că vechimea în magistratură, în formula art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu mai este operațională pentru accesul la o pensie de serviciu în magistratură, în sensul că o serie de funcții, profesii și activități care sunt menționate în acest text de lege nu mai deschid legal posibilitatea includerii lor în vechimea de 25 de ani prevăzută în art. 82 din lege.

54. Prin urmare, în considerarea celor expuse, în dezlegarea problemei de drept ridicate de către titulara sesizării, se constată că finalitatea urmărită de legiuitor este în sensul că trimiterile menționate în alin. (4) al art. 82 din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, vizează doar alin. (1) și (2) din același text, fără trimitere la art. 86 din lege.

55. Cu alte cuvinte, art. 82 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică doar judecătorilor, procurorilor precum și categoriilor de persoane asimilate acestora, expres enumerate: magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi — pentru vechimea dobândită în funcțiile respective ori în activitatea de avocat, personal de specialitate juridică în

fostele arbitraje de stat, consilier juridic și juristconsult, validate în art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

56. Cu referire la această ultimă prevedere, un al doilea palier de interpretare ce se impune în contextul dezlegării problemei de drept ridicată, aflat în indisolubilă legătură cu primul, vizează alcătuirea vechimii de 25 de ani, prevăzută atât în cazul pensionării la împlinirea vârstei de 60 de ani [art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare], cât și pentru pensionarea anticipată [art. 82 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare], dată fiind formularea diferită a primelor două alineate ale art. 82.

57. În acord cu interpretarea dată de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Hotărârea Plenului nr. 516 din 26 mai 2015 se apreciază că în raport cu finalitatea urmărită de legiuitor și în contextul interpretării raționale a întregului articol 82 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se impune recunoașterea și acceptarea că funcțiile și profesiile conexe celor de judecător și procuror, validate ca utile de alin. (2) al acestui articol, respectiv avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau juristconsult, produc efecte similare și în cazul art. 82 alin. (1) din acest act normativ.

58. De altfel, *mutatis mutandis*, este deplin valabil și aplicabil în această situație raționamentul înfățișat de Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 785 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 15 iunie 2009, și respectiv, Decizia nr. 176 din 26 martie 2014, publicată

61. Pentru toate aceste considerente urmează a se admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, în limitele analizate mai sus, respectiv ținând cont de lipsa de incidență în cauză a prevederilor art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Constanța — Secția I civilă în Dosarul nr. 1.622/1/2015 și, în consecință, stabilește că:

Majorarea prevăzută de dispozițiile art. 82 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de 1% pentru fiecare an care depășește vechimea minimă de 25 ani, se aplică în condițiile în care în calculul vechimii de 25 de ani, ca și pentru vechimea ce depășește această limită se au în vedere și perioadele desfășurate de către beneficiarii pensiei de serviciu în activitățile și funcțiile conexe celor de judecător și procuror, expres prevăzute de art. 82 alin. (1) și alin. (2) din lege, respectiv magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi, precum și în exercitarea profesiei de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau juristconsult.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 21 septembrie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Adriana Stamatescu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

